

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 367/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] zastúpených Mgr. Vladimírom Luptákom, advokátom, M. Mišíka I 2752/4A, Prievidza, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 49Ek/3784/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 10. júna 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 49Ek/3784/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Žiadajú priznať každému zo sťažovateľov primerané finančné zadostučinenie 2 000 eur, ako aj náhradu trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia v napadnutom konaní (exekučné konanie) vystupovali v procesnom postavení oprávnených; 21. októbra 2021 podali na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Cbi/35/2011 z 28. júna 2019 (v spojení s právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoKR/11/2019 zo 17. marca 2021) proti povinnému Letecké opravovne Trenčín a.s. návrh na vykonanie exekúcie (o vymoženie 260 000 eur s príslušenstvom), čím sa začalo napadnuté konanie.

3. K priebehu napadnutého konania sťažovateľa uviedli, že to sa definitívne ukončilo vydaním právoplatného uznesenia okresného súdu sp. zn. 49Ek/3784/2021 z 9. apríla 2026 [(ďalej len „uznesenie okresného súdu z 9. apríla 2026“), ktoré bolo právnemu zástupcovi sťažovateľov doručené 10. apríla 2026)] a upovedomením o ukončení exekúcie č. 34EX 506/23 z 20. mája 2026 (ďalej len „upovedomenie o ukončení exekúcie“). Poukázali na to, že počas viac ako 4 a pol ročného trvania napadnutého konania dochádzalo zo strany okresného súdu k viacerým prieťahom. Tie namietali aj trikrát podanými sťažnosťami na prieťahy predsedovi okresného súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia vo vzťahu k priebehu napadnutého konania namietajú nečinnosť, ako aj neefektívny postup okresného súdu (tu primárne konaním vyššej súdnej úradníčky, ktorá podľa ich tvrdení odmietla akceptovať právny názor zákonnej sudkyne). Vo vzťahu k namietanej nečinnosti okresného súdu poukazujú na obdobie od podania ich sťažnosti 14. novembra 2022 (proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 49Ek/3784/2021 z 2. novembra 2022) až do 23. augusta 2023, keď okresný súd listom požiadal o súčinnosť Okresný súd Trenčín. Namietajú aj viac ako 17 mesiacov trvajúcu nečinnosť okresného súdu od 15. februára 2024. Poukázali tiež na to, že napadnuté konanie nebolo právne ani fakticky zložitá.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

6. Úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (I. ÚS 265/2022, IV. ÚS 185/2026).

8. Základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ústavný súd ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo

alebo ešte pretrváva. Ak v čase doručenia sťažnosti už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva postupom všeobecného súdu, ústavný súd ju odmietne, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (IV. ÚS 453/2024). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

9. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie už bolo v čase doručenia (10. júna 2026) tejto ústavnej sťažnosti právoplatne ukončené (vydaním uznesenia okresného súdu z 9. apríla 2026, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. apríla 2026). Zároveň bolo sťažovateľom doručené aj upovedomenie o ukončení exekúcie.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd uvádza, že okresný súd už tak v čase podania tejto ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nemohol svojím postupom a konaním zasiahnuť do sťažovateľmi namietaných práv podľa ústavy a dohovoru.

11. Vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu